

Medlem synes altsaa at hylde den Anskuelse, at ved 40 Aars Alderen indtræder der en Vending i de politiske Anskuelser her i Landet. Indtil de 40 Aar kan man antages at nære radikale Anskuelser, men efter det 40de Aar maa man antages at gaa over til mere konservative Anskuelser. Jeg skal indrømme, at det ærede Medlem er et Eksempel paa denne Teoris Gyldighed. Han har ikke kunnet passere det farlige Skær, 40 Aars Alderen, uforandret. Jeg tror i øvrigt, at Forandringen for hans Vedkommende ligger tidligere end det 40de Aar. Jeg tror, den ligger saadan omkring det 31te Aar eller noget lignende — jeg tør dog ikke indestaa for nogen Aarsangivelse. Der er altsaa visse Organismer, som stivne tidligere end andre. Altsaa, 40 Aars Alderen har det ærede Medlem ment var et konservativt Skel. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at vel var det saaledes, at det fra nogle Sider under Juni-Grundlovens Givelse blev hævdet, at disse to Bestemmelser, 40 Aars Alderen og Indførelse af Valgbarhedscensus, vare konservative Garantier, men Venstre stod imod den Gang, Venstre ønskede oprindelig ikke disse Garantier indførte.

Men nu vel, disse Garantier bleve indførte, og Juni-Grundloven viste sig trods disse Garantier at være en særdeles brugelig Forfatning, idet der ikke under den opstod saadanne Konflikter mellem de to Ting som senere, da man skilte dem mere fra hinanden. Men det er jo ikke rigtigt, at vi slavisk — det har jeg heller ikke sagt, skønt det ærede Medlem paastod, det maatte ligge i mine Ord — have afskrevet Juni-Grundloven. Det have vi ikke kunnet af den ganske simple Grund, at der senere i vor Forfatning er indført Bestemmelser, som det vilde være ganske urimeligt at tage ud. Vi have peget paa for Landstingets Vedkommende Forholdstalsvalgmaaden, som ikke kendtes i 1849, men først er opfundet senere og indført i Grundloven, og ingen kan tænkes at ville borttage den. Men netop Forholdstalsvalgmaaden maa siges fuldt ud at erstatte de Betingelser, der tidligere vare satte angaaende Valgbarhedscensus og Alder, idet Forholdstalsvalgmaaden sikrer et konservativt Element en til dets Styrke og berettigede Krav svarende Indflydelse i Landstinget.

Jeg maa da holde for, at det ærede Medlem ikke har kunnet modsige, at Juni-Grundlovens to Valgmaader til Landstinget ere det eneste naturlige Udgangspunkt for en Forfatningsrevision. Jeg gentager,

at jeg føler mig overbevist om, at der ikke vil være noget demokratisk Parti i Folketinget og ikke nogen Regering, der støtter sig til blot den fjerneste Antydning af demokratisk Stemning i Landet, som vil begynde paa Forfatningssagen paa anden Maade end ved at tage Juni-Grundloven til Udgangspunkt.

Vi have, som sagt, subsidiært foreslaaet at danne Landstinget paa Juni-Grundlovens Fremtidsanvisning: at bygge det paa de kommunale Raad. Det ærede Medlem, som siger, at vort principale Forslag til Landstingets Sammensætning vil gøre Landstinget til et Ekko, en Genklang af Folketinget og ikke til en Forsamling af anden Art, siger det med Urette, thi alene den Omstændighed, at Landstinget skulde vælges indirekte i større Kredse og ved Forholdstalsvalg, vilde gøre det ganske forskelligt fra, af en ganske anden Art end det Folketing, som vælges efter den nuværende Valgmaade til Folketinget. Men medens det allerede er med Urette, det ærede Medlem mod det Forslag til Landstingets Sammensætning, vi have fremsat, retter den Kritik, at det giver en Genklang af Folketinget, er det endnu mere med Urette, ja, end ikke med blot den fjerneste Begrundelse, det ærede Medlem vil kunne fremføre dette angaaende vort subsidiære Forslag til Landstingets Sammensætning. Thi hvis det ikke er det ærede Medlems absolutte Krav og Hensigt, at det Landsting, han vil være med til at skabe, skal være et Ting, som i politisk Retning staaer i Modsætning til Folketinget, med andre Ord, hvis han ikke vil kræve, at der i Landstinget skal være et Element af konservativ Styrke ud over, hvad Konservatismen i og for sig i Kraft af sin Tilslutning i Befolkningen retmæssigt kan faa ind i Landstinget, kan det ærede Medlem ikke paastaa, at det Landsting, som bygger paa de kommunale Raad, ikke vil være et Kammer af ganske anden Art end det Folketing, der er valgt ved direkte Valg.

Jeg antog, at det var de ærede Medlemmer fra Nørresundbys (Jensen-Sønderup), Æbeltofts (N. Neergaard) og Ringkøbings (J. C. Christensen) Mening, at de ved at pege paa Juni-Grundlovens Fremtidsanvisning angaaende et Landsting, dannet paa de kommunale Raad, vilde sige, at paa de kommunale Raad kan der skabes et Landsting, som er af en saadan anden Art end Folketinget, at de vilde kunne være med dertil. Jeg havde haabet, at der vilde fremkomme Antydninger fra de ærede Medlemmer om, hvorvidt de maatte fore-